

Лев. — Тяхната участ е по страшна от страха пред змия — не вярвам.

Девица. (сжзряла човешки череп) Ей от где е излезла.

Капони. (Като изглежда черепа) Костите на Коняра. Тъй го бех орисала. . . .

Стрелец. — Какво сте се разприказвали. . . . За какво сме дошле? Ей там нов отрок се ражда.

Стрелец се спуща първа. След нея хукват и другите освен: *Водолей, Девица и Скорпия*.

Водолей. (Като гледа дълго в неджгавите) — Нека развжржем стари орисии. Стига толкоз. Който е тром да проходи. Чамавият — читав да пребжде. На слепият — очи да прогледат. . . . Стига толкоз. . . .

Скорпия. — Пфу! Какво се е загрижила! Думата си аз на две не правя. Каквато ги е залюляла — такваз да ги закопае. Долня земя за какво е!

Нека в сжлзи да се давят и в смжртта да вжзчакват крайна радост. (издига черепа) Ей, хора от долня земя, ей вашата кончина!

Девица. — Не, сестрице! Първа орис — то е изпитане. Кой не е вжзроптал на злото — добро му се пада. . . . Ей, онзи гледай, колко млад е. А по лице му ни следа от ропот.

Скорпия. — Кога спят — всички са таквизи.

Между неджгавите се забелязва, че някой става; озжрта се на около, като да разбере кой му приказва и невидел никого — ляга и пак заспива.

Девица. — Видяхте ли! Ни сянка от ропот по лице му. Милост веч заслужава. Не за негов бащин грях изплаща.

Водолей. — За безпжтник баща, чедото заплаща.

Девица. — Но стига му толкоз. Друга участ нему дял се пада.

Скорпия. (Смеяйки се злорадо, подхвжрля черепа на горе и пак го хваща) Ами! До девета рода те трябва да потеглят. . . . Бащини джлгове се леко не изплащат.

Водолей. — (Нещо видела) Чамави, а деца раждат. . . .

Ей онез завиха хоро оксло младенеца. . . . Чуйте каква орис:

Слушат:

Чуват се думи като ехо:

— Дух на орел

— Тяло на скакалец.

— На чуждите ум да дава

— За своите глупав да е.

— В есента да дири лято